

ЕВГЕНИЙ БАРАТИНСКИ НА КОНШИН

Превод от руски: Николай Бояджиев, —

chitanka.info

Страдание ни трябва, мили мой; помни,
без него няма да узнаем що е щастие;
жив изворът на сладострастие
е в него дар от древни дни.
Нима еднички радостите са чудесни?
И само те ли веселят?
Бездейните души щастливците гнетят;
за тях са силите житейски неизвестни;
не ние ще завиждаме на леността:
на дружба глупава, любов еднообразна,
на чувствената слепота
с душа разсеяна и празна.
Щастливци мними, кой от вас ще разбере
сърдечната услуга, нежната отплата?
Способни ли сте да почувствувате добре
как сладко е да повериш на друг душата?
Да вникнете в приятелския верен дълг?
Но споветаният от жребий гневен,
с душа, гнетена от мъчителен недъг,
е скъп като медик душевен.
Какво е за немирника любовна страст?
Забавя лека, мигове забравя; в нея
от боговете е положен дар за нас
и нуждата заситена живее!
Как сладко ще е, друже мил,
да вярваш в чувствата на нежността желана!
Забравил ти недъга, всяка рана
и болестта на моя дух унил,
да слееш всичко във едно желание;
забравил за света и жребия суров,
от устните да пиеш с нейното дихание
дъха целебен на живота нов!
О, богове, хвала на вас!
Макар че с мнимо щастие в света сме клети
щастливците по-бедни са, и боговете

тях с чувственост дарили, а със чувство нас.

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.